

z ktorého táto pohľadávka exekútovi prislúcha, preto bolo treba rekurzu poddlžníka vyhoveť a rozhodnúť, ako je vo výroku uvedené. Najvyšší súd napadnuté usnesenie z jeho správnych dôvodov potvrdil.

Čís. 15371.

Keď bola konkurzná podstata odsúdená platiť do 15 dní a neplatila, možno proti nej viesť ihneď exekúciu.*)

(Rozh. zo 4. septembra 1936, R III 495/36.)

Súd I. stolice exekúciu povolil, rekurzny súd jeho usnesenie zmenil a žiadosť o povolenie exekúcie zamietol.

Najvyšší súd obnovil usnesenie súdu I. stolice.

Dôvody:

Pohľadávkou exekventky sú útraty, ktoré boli exekventke v spore o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty proti konkurznej podstate (exekútke) prisúdené. Je tedy zrejmé, že pohľadávka exekventky je v smysle § 49 konk. por. pohľadávkou proti podstate.

V smysle § 126 konk. por. veriteľka podstaty má byť uspokojená — nehl'adiac na stav pokračovania — len čo bol jej nárok určený a splatný a ak nebola uspokojená, môže sa veriteľka domáhať zaplattenia žalobou a exekúciou. Pretože v súdenom prípade bola úpadková podstata už odsúdená na platenie do 15 dní, ale neplatila, nárok exekventky na povolenie exekúcie je odôvodnený v smysle odst. 3 cit. šu. Preto bolo treba rekurzu vyhoveť, zmeniť napadnuté usnesenie rekurzného súdu a obnoviť usnesenie súdu I. stolice.

Čís. 15372.

Dohoda, jíž se vlastník nemovitosti vzdal proti majitelům důlní propůjčky za sebe i své právní nástupce náhrady škody vzniklé mu na jeho nemovitostech dolováním, váže jeho právní nástupce jen, byla-li vložena do pozemkové knihy.

Bylo-li dáno k postavení budovy v důlním poli stavební povolení, jde o budovu ve smyslu § 106 hor. zák. i tehdy, nebyla-li postavena přesně tak, jak bylo nařízeno.

Majitel dolu jest povinen také k odstranění škod, jež nezpůsobil dolováním, jestliže bez oprav těchto škod nelze provést opravy škod způsobených dolováním.

(Rozh. ze dne 5. září 1936, Rv II 784/34.)

Žalobci tvrdí, že jsou majiteli domu ležícího v důlním poli žalované, která doluje nedovoleným způsobem, takže účinky dolování jest dům značně poškozen. Žalobci museli i s nájemci dům vykliditi. Žalobou do-

*) Srov. Sb. n. s. č. 13081.

máhají se odsouzení žalované k provedení oprav v žalobě blíže uvedených. Žalovaná navrhla, aby žaloba byla zamítnuta, neboť stojí sice dům žalobců v důlním poli žalované, přesto však není poškozen jejím dolováním. Škody, které se na domě žalobců vyskytly, byly způsobeny stářím domu, špatným udržováním a jinými vlivy než poddolováním. Dům byl vystavěn za nedodržení stavebních předpisů a již v roce 1920 byl ve stavu úplně zpuštělém a nebyl k obývání způsobilý. Žalobní nárok jest také promlčen. Dále uvedla, že předchůdce žalobců se zavázal vůči tehdejší důlní společnosti, že nebude žádati žádných náhrad z důvodů důlních škod a zřídil tehdy ve prospěch žalované revers, který byl pojat do stavebního povolení a jako součást stavebního konsensu váže i nynější majitele domu. Žalobci po případě jejich předchůdcové nedodrželi podmínky stavebního povolení, takže jejich realitu nutno považovati za postavenou bez stavebního povolení. Při kolaudaci byly zjištěny určité nedostatky, takže budova nebyla kolaudována a povolení k obývání nebylo dáno, pročez pominula povinnost k náhradě dle § 106 horního zákona. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic s tím, že žalobci uznávají se povinnými přispěti žalované na opravy částkou 14.402 Kč, ježto poškozený dům nechali zchátrati, ne j v y š í m s o u d e m z těchto

d ů v o d ů:

S právního hlediska (§ 503 č. 4 c. ř. s.) vytýká žalovaná, že odvolací soud má neprávem za to, že žalobci nejsou vázáni reversem, jímž se jejich předchůdce Petr Č. vzdal při stavební komisi dne 31. května 1894 za sebe a své právní nástupce náhrady škod, jež by povstaly dolováním. Než neprávem. Jak z výměru okresního hejtmanství, jímž bylo dáno povolení ke stavbě sporné budovy, plyne, nebylo povolení to uděleno pod podmínkou tohoto zřeknutí se náhrady, a netřeba proto řešiti otázku, jak by se věc měla, kdyby tomu tak bylo. Podle protokolu o stavební komisi došlo při ní mezi předchůdcem žalobců Petrem Č. a zástupcem tehdejšího majetníka hor, předchůdcem to žalované, k dohodě ve smyslu § 24 stavebního řádu pro Slezsko ze dne 2. června 1883 č. 26 z. z. slez., podle níž se Petr Č. jako stavebník zřekl za sebe a své právní nástupce náhrady škod, jež by na obytném domě podzemním dolováním povstaly. Tato dohoda je v stavebním povolení pouze konstatována. Základem jejím jest právo soukromé (§§ 1293 až 1295 obč. zák.) a této povahy nepozbyla dohoda ta tím, že byla stavebním úřadem notifikována. Ježto zřeknutí se náhrady škody v této dohodě obsažené nebylo vloženo do pozemkové knihy, nenabylo povahy reálního se zřeknutí, nýbrž šlo tu jen o obligační poměr mezi předchůdcem žalobců a předchůdcem žalované, jehož by se ovšem žalovaná jako universální sukcesorka — neboť fuse je universální sukcesí — mohla dovolávati vůči Petru Č., nemůže však tak činiti vůči žalobcům, ježto na ně přešly podle § 443 obč. zák. jen závazky v pozemkové knize zapsané a nikoliv osobní závazky jejich předchůdce, o jaký závazek tu jde. Na věci ne-

mění nic, že Petr Č. uzavřel dohodu i za své právní nástupce, když touto dohodou je zavázati nemohl. Jest proto zmíněný revers vůči žalobcům bezúčinný a nemůže dovolatelka z důvodu tohoto reversu od-
píratí žalobcům požadovanou náhradu škody. Rovněž neprávem se dovolává žalovaná ustanovení § 106 o. hor. z. Podle tohoto zákonného ustanovení neodpovídá majitel hor za škody na budovách, jež byly zří-
zeny v dolovém poli teprve po jeho propůjčení bez úředního stavebního povolení. O takové budově nemůže býti zde řeči, když ke zřízení sporné budovy bylo uděleno stavební povolení výměrem okresního hejtmantství. Bylo-li povolení jedenkráté pravoplatně k stavbě dáno, jde o budovu postavenou s úředním stavebním povolením ve smyslu § 106 o. hor. zákona, i když budova nebyla postavena přesně tak, jak bylo nařízeno. V okolnosti této lze spatřovati jen přestupek podle § 111 slez. stav. řádu, neodnímá však okolnost tato takové budově povahu budovy s úředním stavebním povolením postavené podle § 106 o. hor. z. Je proto rozpor se spisy (§ 503 č. 3 c. ř. s.) v dovolání uplatňovaný bez-
podstatný pro rozhodnutí tohoto sporu. Dále vytýká žalovaná, že jí ne-
právem bylo uloženo provést opravy in natura za příplatek se strany žalobců. Povinnost žalované uvést dolování poškozenou bu-
dovu v předešlý stav jest odůvodněna ustanovením § 1323 obč. zák. Musila proto dovolatelka býti povinnou uznána k odstranění důlních škod a nemůže se cítiti v tomto směru stíženou. Jde-li o škodu na ne-
movitostech povstalou jednak dolováním, jednak z příčin jiných, tu podle ustálené soudní praxe odsuzuje se majitel dolu rozsudkem také
k odstranění škod, kterých nezpůsobil dolováním, nejde-li bez oprav těchto škod provést opravy škod způsobené dolováním a ukládá se zá-
roveň v rozsudku majiteli nemovitosti částka ciferně určitá, kterou musí přispěti majiteli dolu k stavebním nákladům. Nepochybily proto nižší soudy, když v tomto případě se tak zachovaly, a je bezvýznamné, že podíl žalobců převyšuje o něco podíl žalované na škodách.

Čís. 15373.

Pro zabavení zvláštního honoráře člena operního sboru Národního divadla v Praze za představení hraná přes počet zahrnutý v pevném měsíčním platu platí dvorský dekret čís. 291/1838 Sb. z. s.

(Rozh. ze dne 9. září 1936, R I 805/36.)

P r v ý s o u d povolil vymáhajícímu věřiteli exekuci zabavením po-
hledávky, jež přísluší povinnému jako členu Národního divadla v Praze
proti tomuto divadlu za představení hraná přes počet zahrnutý v pev-
ném měsíčním platu. **R e k u r s n í s o u d** návrh zamítl.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.